11/08/2026

«Να μη μένουμε αδρανείς»: Το κάλεσμα του Μητροπολίτου Τιμοθέου μέσα από την τριήμερη ποιμαντική περιοδεία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ποιμαντική περιοδεία σε ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων πραγματοποίησε το τριήμερο 8 έως 10 Αυγούστου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος, μεταφέροντας στους πιστούς την ευλογία του και προσφέροντας λόγο πνευματικής οικοδομής και παρηγορίας.

Το Σάββατο 8 Αυγούστου τέλεσε τη **Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Τ.Κ. Βραγκιανών**. Την Κυριακή 9 Αυγούστου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον **Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τ.Κ. Αργυρίου,** ενώ το εσπέρας της ίδιας ημέρας χοροστάτησε στην ακολουθία του **Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Τ.Κ. Γρυμπιανών.**

Κατά τις ακολουθίες, μέσα από τα αποστολικά και ευαγγελικά αναγνώσματα, αλλά

και με αφορμή τις μεγάλες εορτές της περιόδου, αναπτύχθηκε ένας ενιαίος πνευματικός προβληματισμός: πώς ο άνθρωπος μπορεί να μετατρέψει την πίστη του από μια περιστασιακή παρουσία στη ζωή του σε καθημερινό βίωμα, αγώνα και πορεία προς τον Χριστό.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο αποστολικό φρόνημα και στον Απόστολο Παύλο, ο οποίος, μέσα από την προς Ρωμαίους επιστολή του, φανερώνει την αγωνία, την ευγένεια της ψυχής, τη μέριμνα και τον πόνο του για τους ανθρώπους και για την Εκκλησία. Η επιθυμία του να επισκεφθεί τους Χριστιανούς της Ρώμης, αλλά και η απόφασή του να μεταφέρει ο ίδιος την οικονομική βοήθεια των Χριστιανών της Μακεδονίας και της Αχαΐας προς τους πιστούς των Ιεροσολύμων, αποκαλύπτουν έναν άνθρωπο που δεν μένει στα λόγια, αλλά μετατρέπει την αγάπη και την πίστη του σε προσωπική θυσία και διακονία.

Το ίδιο αποστολικό φρόνημα αναδείχθηκε και μέσα από την Α΄ προς Κορινθίους επιστολή, όπου ο Απόστολος Παύλος μιλά για το δύσκολο και κοπιώδες έργο του κηρύγματος. Πείνα, δίψα, κόπος, ταλαιπωρίες, διωγμοί, αμφισβητήσεις και συνεχείς μετακινήσεις δεν τον απομάκρυναν από την αποστολή του. Αντίθετα, έγιναν μέρος της πορείας του για να κηρύξει το όνομα του Ιησού Χριστού.

Μέσα από αυτή τη διδασκαλία τέθηκε και ένα σημαντικό ερώτημα για τη ζωή κάθε

χριστιανού. **Η Εκκλησία και η πίστη δεν μπορούν να αποτελούν μια τυπική υποχρέωση που περιορίζεται σε ορισμένες ημέρες και εορτές.** Είναι ένα συνεχές γεγονός, μια διαρκής αποκάλυψη και παρουσία του Θεού στη ζωή του ανθρώπου. Γι’ αυτό και ο λόγος του Αποστόλου «μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» γίνεται πρόσκληση για όλους μας να αγωνιστούμε ώστε να ζούμε τη ζωή του Χριστού μέσα στη δική μας ζωή.

Στο ίδιο πνευματικό πλαίσιο εντάχθηκε και η αναφορά στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Η Μεταμόρφωση δεν ήταν αλλαγή της θεότητας του Χριστού, αλλά αποκάλυψη στους τρεις μαθητές του ακτίστου φωτός της Θεότητός Του. Το γεγονός αυτό γίνεται για τον πιστό πρόσκληση να ανέβει και ο ίδιος στο «όρος των αρετών», μέσα από την ευπρέπεια, την ευγένεια, την εγκράτεια, την υπακοή στην Εκκλησία και την αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Από αυτή την πνευματική ανάβαση δεν μπορεί να απουσιάζει η Υπεραγία Θεοτόκος, καθώς η Εκκλησία πορεύεται ήδη προς την εορτή της Κοιμήσεως και της εις ουρανούς Μεταστάσεώς της, το «Πάσχα του Καλοκαιριού». Η λέξη «Πάσχα» σημαίνει πέρασμα και η Παναγία, με την Κοίμησή της, «διαβαίνει εις την ουράνια δόξα», ανοίγοντας για τον άνθρωπο έναν δρόμο ελπίδας και ουράνιας προοπτικής.

Στο πρόσωπό της προβάλλει μια μοναδική προσωπικότητα, κοσμημένη με την

ταπείνωση, την αγνότητα, την εγκράτεια, την προσευχή, τη νηστεία και τη βαθιά σχέση με τον Θεό και τον άνθρωπο. **Η Παναγία δεν έμεινε αδρανής απέναντι στην κλήση του Θεού.** Αποδέχθηκε το θέλημά Του, έγινε «δούλη Κυρίου» και αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή της στον Θεό. Γι’ αυτό και καλούμαστε όχι να επαναλάβουμε το μοναδικό γεγονός της Θεοτόκου, αλλά να μιμηθούμε τις αρετές της και να εργαστούμε πνευματικά, ώστε η Χάρη του Θεού να εγκατασταθεί στην καρδιά μας.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε, μάλιστα, στον κίνδυνο της αδράνειας. Η αδράνεια μπορεί να καταστήσει τον άνθρωπο παθητικό τόσο στην πνευματική όσο και στην καθημερινή του ζωή, οδηγώντας τον να μεταβιβάζει στους άλλους όσα αποτελούν δική του ευθύνη. Αντίθετα, η ζωή της Παναγίας αποτελεί παράδειγμα ενεργού ανταπόκρισης στην κλήση του Θεού και προσωπικής πνευματικής εργασίας.

Στο πλαίσιο αυτό έγινε αναφορά και στη σύγχρονη αγιότητα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον νεοφανή Άγιο Καλλίνικο, Επίσκοπο Εδέσσης, τον οποίο ο Μητροπολίτης μας είχε γνωρίσει προσωπικά. Η μέριμνα, ο πόνος για τον άνθρωπο, αλλά και το ταπεινό, ζεστό και ευγενικό χαμόγελό του αναφέρθηκαν ως στοιχεία μιας προσωπικότητας που έζησε «κατά Χριστόν». Η αγιότητα, όπως τονίστηκε, δεν αποτελεί ένα ξεχασμένο γεγονός του παρελθόντος, αλλά είναι πραγματικότητα που χαρίζεται από τον Κύριο σε εκείνους που αγωνίζονται να ζήσουν σύμφωνα με το Ευαγγέλιο.

Παράλληλα, **η μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ματθία ανέδειξε ακόμη περισσότερο το αποστολικό ήθος της Εκκλησίας.**

Ο Ματθίας εξελέγη για να συμπληρώσει τον αριθμό των Δώδεκα Αποστόλων και, μετά την Πεντηκοστή, έλαβε και εκείνος τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για να συνεχίσει το κοπιώδες έργο του κηρύγματος. Η πορεία του, όπως και εκείνη όλων των Αποστόλων, φανερώνει ότι η διακονία του Χριστού απαιτεί επιμονή, υπομονή, πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό.

Μέσα από όλα αυτά αναδείχθηκε ένα κοινό μήνυμα για τη ζωή του κάθε πιστού: να μην παραμένει αδρανής, αλλά να εργάζεται πνευματικά, να καλλιεργεί τις αρετές, να συμμετέχει ουσιαστικά στη ζωή της Εκκλησίας και να αναζητά διαρκώς την παρουσία του Χριστού. Η Θεία Λειτουργία, τα Μυστήρια της Εκκλησίας, η προσευχή, η νηστεία, η εξομολόγηση και η Θεία Κοινωνία δεν αποτελούν αποσπασματικές πράξεις, αλλά τρόπους με τους οποίους ο άνθρωπος παραμένει ενωμένος με τον Χριστό και προχωρά στον αγώνα του αγιασμού.

Η ποιμαντική αυτή περιοδεία αποτέλεσε έτσι μια ακόμη ευκαιρία επικοινωνίας με τον λαό του Θεού, αλλά και υπενθύμιση ότι ο δρόμος της Εκκλησίας είναι δρόμος συνεχούς πνευματικής προσπάθειας. Με πρότυπο τον Απόστολο Παύλο, την Παναγία και τους Αγίους, ο κάθε χριστιανός καλείται να αποκτήσει και να αναζωογονεί το αποστολικό φρόνημα, να ανεβαίνει στο «όρος των αρετών» και να προσφέρει στον κόσμο όχι απλώς λόγια, αλλά τον ίδιο τον Χριστό μέσα από τη ζωή, το ήθος και την αγάπη του.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

